

Miquel Molinero neix el 1941 a Figueruela de Sayago, un poble de la província de Zamora, i el 1952 la seva nombrosa família es trasllada a Sant Celoni. Alterna feina i estudis a Barcelona, primer fent pintura industrial i decorativa i, més tard, arts gràfiques i publicitat. Des de sempre ha estat molt implicat en el teixit associatiu celoní. Ha participat en exposicions col·lectives a Madrid i Mollet, entre d'altres ciutats, i n'ha fet d'individuals a Barcelona, Granollers i Sant Celoni.

La Rectoria Vella
Parc de la Rectoria Vella, s/n
08470 Sant Celoni
Tel. 93 864 12 13

Inauguració

Dissabte 8 de juny a les 7 de la tarda

Visita comentada

A càrrec de Miquel Molinero

Dissabte 29 de juny a les 6 de la tarda

Horari

Dijous, divendres i dissabtes
de 5 a 8 del vespre

Diumenges i festius de 2/4 de 12 a 2/4
de 2 del migdia i de 5 a 8 del vespre

EXPOSICIÓ

SENSACIONS I CAMINS

Pintures de Miquel Molinero

8 juny - 21 juliol 2013

Rectoria Vella - Sant Celoni

Inauguració: dissabte 8 de juny a les 7 de la tarda

Ajuntament de
Sant Celoni

LA
RECTORIA
VELLA

Color i compromís

Tenir la perspectiva i l'objectivitat d'alguna cosa implica la distància o discreta participació en l'objecte o la persona de la qual vulguem opinar.

Parlar d'en Miguel per a mi és fàcil, però des de la proximitat i la subjectivitat. Mai em va demanar de fer-ho fins ara, suposo que és per això, i a mi em sembla un senyal del grau de llibertat que ha arribat a imprimir el seu treball i la seva existència. Ser proper pot tenir inconvenients, però et dóna l'oportunitat de conèixer profundament la persona i gaudir d'ella. Així i tot, el meu compromís és ser equànim en les opinions.

Miguel Molinero Zapata, nascut al poblet castellà de Figueruela de Sayago, va arribar a Sant Celoni amb la seva família als 11 anys. Sempre ha viscut aquí des d'aleshores i aquí va completar la seva educació integrant-se des del primer dia, amb absoluta normalitat, en una societat radicalment diferent de la del seu origen.

Com sovint passa amb la majoria d'artistes, ell ha pintat des de nen. Recordo les seves afeccions superlatives: el futbol i el dibuix. No fa gaire temps, en una conversa miscel·lània, encara fluïen destil·lades les seves debilitats "atlètiques"; i en relació amb l'art... un dia sense pintar és un dia perdut. Però mai va ser "mico de taller", reduint la seva activitat a l'espai que limiten les seves parets i els seus bastidors. No, ell mai va perdre de vista els seus orígens humils i les preocupacions socials li han ocupat moltes hores de la seva vida. En comptades ocasions s'ha pogut endevinar, a través de la pintura, el seu activisme polític compromès. En aquesta exposició sí que hi ha indicis; altrament no podria ser, tenint en compte el moment social convuls en què estem immersos.

En el vessant artístic, el seu compromís, el té amb el color. Arriba amb força a gairebé totes les seves obres. Mai ha estat alineat amb qualsevol moda o estil. El seu vehicle d'expressió, en un moment concret, tant pot ser l'abstracció com la forma. Pot manifestar-se d'una manera o altra, però el color apareixerà amb força des de la més profunda intimitat oferint una festa per als sentits. Durant la seva trajectòria l'hem pogut veure jugar en les seves composicions, amb elements o objectes sense cap relleu, ressaltant-los amb la seva distribució sobre el pla i el cromatisme sucós del seu acabat. Sense ser considerat un paisatgista (ja he dit alguna cosa sobre el seu nul encasellament en estils), ha pintat amb èxit un munt de paisatges i flors, moltes flors... Crec que en elles desperta la seva passió pel color que, d'una manera o altra, és l'element dominant de la seva obra.

Fidel als seus orígens, crec que els paisatges de la seva terra sayaguesa han estat un dels seus últims desafiaments: rostolls daurats infinits, deveses i campanars que s'han mantingut en la seva retina i el seu cor ben conjugats amb els d'aquest país, on va tenir la facilitat i el desig d'integrar-se plenament, posant l'esforç per conèixer tots els seus racons, les persones, els seus costums, en definitiva, submergir-se en la seva cultura.

Domingo Molinero
Juny de 2013

